

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IEȘE ÎN FIECARE ȚI.

Pe unu anu 12 fior., pe șese luni 6 fior., pe trei luni 3 fior.

România și străinătate:

Pe unu anu 36 fr., pe șese luni 18 fr., pe trei luni 9 franci.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O serie garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrămit.

N° 112.

Joi 5 (17) Iulie

1884.

Nou Abonamentu

la

„Gazeta Transilvaniei.”

Ca 1-a Iuliu st. v 1884 se începe unu nou abonamentu, la care invităm pe onorații amici și sprijinitori ai foicei nre.

Abonamentulu: Pentru Austro-Ungaria cu posta: pe trei luni 3 fl., pe șese luni 6 fl., pe unu anu 12 fl. Pentru România și străinătate: pe trei luni 9 franci, pe șese luni 18 franci, pe unu anu 36 franci.

Rogăm pe d-nii abonați ca se binevoiescă a-și reînvi de cu vreme prenumerările pentru ca trimiterea diarului să nu se intrerupă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.”

Brașovū in 4 (16) Iulie.

Nici colera nemilosă, ce bântuie orașele sudice ale Franciei, nici staturile medicilor din Paris și din orașele, cari au fost pân'acum scutite de epidemia, n'au putut împiedecă ținerea serbarei naționale dela 14 Iuliu. Este foarte semnificativu pentru progressulu, ce l'a făcutu idea republicană in Franța, că nici între împrejurări așa de dificile și față de pericolulu, ce amenință țera din orașele dela sudu, guvernulu nu s'a încumetat de a se opune curentului opiniunii publice și de a oprî serbarea libertății.

Foile germane au fost surprinse într'unu modu bătătorū la ochi de hotărîrea, ce au luat'o Francesii, de a serbă aniversarea luării Bastillei in mânia tuturor calamităților, de cari suferă și Franța. Aceste foi făceau socotela cu câte dificultăți are a se luptă in aceste momente Franța: conflictulu interioru in cestiunea revisuiei constituțiunii; luptele sângerose in Tonking; colera și spiritulu revoltei, ce se deșteptă in părțile bântuite de epidemia; in fine miseria ce a ajunsu clasele mai sêrace din orașele Marsilia și Toulon in urma stagnării comerțului și a industriei.

Sub asemeni împrejurări foile germane nu puteau pricepe, cum Francesii se mai pot gâdî la serbarea națională dela 14 Iuliu. Dér păreri lor le accentuau într'unu modu, încâtu se pare că ar fi doritū ca serbarea țilei de 14 Iuliu să nu se facă. Ori și cum, acéstă serbare națională cuprinde in sine unu viu protestu in contra tuturor asupritorilor și nici odată nu s'a serbatu fără să se fi făcutu amintire și de lanțurile grele, in care gemu ađi „frații din Alsația-Lotaringia.” Foile oficiose germane pare că se bucurau, că in anulū acesta nu se va ține serbarea in Paris, căci se temeau ca nu cumva să se facă cu acéstă ocaziune vre-o demonstrațiune antigermană, care ar fi desavuatū declarațiunile din urmă ale principelui de Bismark, despre bunele relațiuni ale Germaniei cu Francesii.

Dacă au esistatū temeri de felulu acesta, putemu se constatamū acum, că ele au fostu întemeiate. Demonstrațiunī s'au întemplatū alaltăeri in Paris, demonstrațiunī, cari dovedescū, că, cu tôte asigurarile de pace și bună înțelegere între guverne, sêmțulu de răsbunare pentru Sedanū clootescē încă tare in piepturile franceze.

Se anunță din Paris, că, după sevêșirea revistei militare, pe la amedți, studenții vedëndū dinaintea otelului „Continental” unu stégū germanū, cerurā in gura mare ca să fie depărtatū de acolo; într'aceea mai mulți indiviđi din poporū luarā stégulu josū, flū sfêrticarā și sparseră ferestrele și pórta otelului.

Afară de acéstă merseră ca in toți anii *Elsațianii* împreună cu liga patrioților și cu alte reuniuni dinaintea *statuei Strassburgului* pe piața Concordiei. Intre strigătele entusiastice ale populațiunii de „se trăiescă Elsația” și între semnale date cu trâmbițele a fost încununată statua și împodobită cu stindarte tricolore.

Atâtū cu ocaziunea acéstă, câtū mai vêtosū la demonstrațiunea in contra stégului germanū dinaintea otelului „Continental” mulțimea și tumultuanții lăsau să urmeze după urările de „să trăiescă Elsația” și strigarea de: „*Josū cu Germania!*” „*Josū cu Bismarck!*”

Eatā dér o înțemplare, din care s'ar putē nasce forte ușorū unu conflictu între Germania și Franța, decā principele de Bismark n'ar pune mai multū prețū pe atitudinea „înțeleptă și prevenitoare,” ca se nu țicemū fricosă, a guvernului francesū, decâtū pe simpatieile poporului parisianū, pe cari, scie elū forte bine că și așa nu le va câștigă de ar trăi încă șese țeci de ani și ceva pe de-a-supra.

Astfelu credemū, că demonstrațiunea studenților din Paris nu va avē nici o urmare serioasă. Foile germane vorū scrie ca de obiceiū, căți-va articoli fulminanți in contra plebei din Paris și vorū critică pôte și purtarea poliției din Paris, care a sositū la fața locului abia după ce stégulu germanū erā sfêrticatū; trâmisiulū Germaniei va cere pedepsirea culpabililorū, guvernulu francesū se va grăbî de a dovedî, că nu stă in legătură cu cei ce au strigatū „*Josū Bismark!*” și incidentulu se va încheiā și se va aplanā.

Care este învêtătura ce-o câștigămū privindū la aparițiunile aceste?

Domnulu de Bismark a avutū dreptate când a vorbitū numai de relațiunile Germaniei cu guvernulu francesū accentuandū, că in partide și in pressă se află totdeuna omeni cari voiescū rêsboiulu. Demonstrațiunile parisiane de alaltă eri dovedescū din nou, că ura in contra Germaniei a prinsū rădăcinā la poporulu francesū, astfelū, că nu va fi cu puțință nici nnui guvernū, fie câtū de înțeleptū și iubitorū de pace, de a-o smulge din inimī până ce nu se vorū roși érašī cu sânge francesū și germanū câmpiele istorice, ce alcătuiau odiniórā bogata provincia a Champagnei.

Sciri telegrafice.

(Serv. part. alū „Gaz. Trans.”)

Marsilia, 16 Iulie. — Ministrii Waldeck-Rousseau Raynal și Herisson au sositū aci. Prefectulu a comunicatū ministrilorū că, dela izbucnirea epidemiei, au părăsitū Marsilia 65,000 persoane. Populațiunea lucrătorilorū este amenințată de miseria. Ministrii se ducū la Toulon.

Gastein, 16 Iulie. — Impêratulu germanū a sositū la băile de aci eri la 5³/₄ ore in deplină sănătate.

Paris, 16 Iulie. — Senatulū a primitū creditulu de 2¹/₂ milioane franci pentru jertfele eolerei.

Cronica țilei.

Guvernulu ungurescū a datū o nouē loviturā Nemților. La academia agricolă din Altenburgulū ungurescū se țineu cursuri și in limba germană. Cu finea acestui anulū scolarū sunt desființate aceste cursuri. »Budapesti Hirlap« strigā: »Nici odatā să nu se mai audă de aci

inainte altū cuvântū in instituttele superioare de învățămētū, decâtū cuvântulu maghiarū!»

Inainte numai, ca să ajungeți să maghiarisați și instituttele de . . . nebuni!

*

Mâne Joi in 17 Iulie st. n. se va dá in grădina hotelului „Pomul Verde” o serată-concertū de cătrā musica orașului sub conducerea d-lui A. Brandner, cu programa de Dumineca trecutā. Se vorū cântā și alte bucăți după cerere. Concertulu nu s'a datū Duminecă din causă, că musica militară a cântatū in aceeași grădinā in onórea Ex. sale baronului Schönfeld, comandantulu Ardelului.

*

Intr'o corespondență din Căpușulū de Cămpia, apărută in Nr. 89 alū »Gazetei«, ni se spunea că d. Ionū Corneliu Codărcea din Oroiułū sêcuescū a dăruitū pentru repararea bisericii de acolo 422 fl. D. Simeonū Timocū economū in Bandulū de Cămpia, printr'o corespondență ce ne trimite, își esprimā dorința de a vedē o dare de sēmā amēnunțită despre acéstă din partea corespondentului.

*

Din Poeni, Șebeșulū micū, ni se scrie, că poporeni de acolo s'au întrunitū in 22 Iunie l. c. sub conducerea preotului gr. cat. Ioanū Petrișorū la șcōla comunei și au hotărîtū să-și zidescā o biserică nouē de pētrā. Averea bisericii e de 2649 fl. Lucrulū se va împărți in mēsurā egalā pe toți poporeni.

*

Primimū plângerī in contra anunțurilor de prin foi, in care se țice, că se dau diferite obiecte pe prețuri mici, dar că obiectele nu valorează nimicū. Din parte-ne spunemū celorū cari se plângū, că diarele nu sunt nici decum responsabile de aceste anunțuri.

*

Țilele trecute s'a descoperitū cine a sevêșitū furtulū dela gara din Clușiu. L'a săvêșitū Ludovicū Silling, care acum doi ani era casierulū stațiunii. Atunci și-a făcutū elū și o cheiā pentru casa Wertheimianā, luandū-i forma in cērā. Bani s'au găsitū toți, afară de 1500 fl. după care se presupune că Sillingū i-a datū cuiua indatā după ce i-a luatū. In astā privire până acuma nu a făcutū nici o mărturisire. Hanasievici, care a fostū arestatū, sub bănuēla că elū e hoțulū, va fi eliberatū acum de bună sēmā.

*

In Laibach a fostū in sēra de 13 Iulie o demcnastrațiune antigermană. In grădina casinei germane reuniunea de cântări a datū o producțiune, la care a asistatū numerosū publicū și întregū corpulu oficerescū. O reuniune slovenā, intorcandū-se dintr'o escursiune, strigā când trecū pe dinaintea grădinii: »*Josū cu Nemțismulū!*»

*

Țiarele din Bucuresci dau scirea, că Regele și Regina României vorū plecā in Octomvre la Sigmaringen, ca să asiste la nunta de aurū a principelui Anton de Hohenzollern-Sigmaringen, tatălū regelui.

*

Cu trenulū »Fulgerū« a sositū in Bucuresci, ne spunū țiarele de acolo, veduva prințului Alexandru Ionū Cuza împreună cu fiulū sēu celū mare.

*

După cum spunū țiarele din România, in cursulū lunei trecute, au părăsitū țera 273 de Evrei, spre a se așeșā in America.

Când vomū audī, c'au plecatū toți?

*

»Posta« comunicā, că din ordinulū ministrului de rêsboiu a inceputū in Galați recensemētulū cailorū.

*

»Cooperatorulū Românū« aflā, că grânele din județele României Vlasca și Teleormanū sunt într'o stare de plânsū. Cea mai mare parte au fostū întorșe cu porumbū. Dacă nici acéstă nu va reuși, apoi douē din cele mai bogate județe, care sunt adevêrate grânare ale țerei, vorū fi subjugate de miseria.

*

D. Dr. Marcovici din Bucuresci a plecat la Toulon, însărcinat fiind de guvern, să facă studii asupra colerii.

Congresul presei s'a ținut Duminică seara în localul diarului „Națiunea,” sub președința d-lui C. A. Rosetti, directorul „Românului.” Au luat parte la congres 14 diare. Scopul întrunirii a fost a se lua o înțelegere în privința libertății alegerilor viitoare. Congresul a decis, ca să se ia dispozițiunile necesare spre a se înscrie în listele electorale toți cetățenii ce au acest drept. Luni s'a ținut a doua întrunire.

În săptămâna trecută consiliul de război român a condamnat pe un soldat din al 2-lea batalion de vânători, care aruncase cu o pâră în șeful său, maiorul Ionescu, la muncă silnică pe viață.

Gazetele nemțești vestesc mărta marelui egiptolog și filolog Carol Richard Lepsius, a cărui operă de căpetenie „Monumente din Egipt și Etiopia” l'a făcut rege al cercetărilor egiptologice. A trăit 74 ani și a fost profesor de universitate și bibliotecar regesc în Berlin.

Ambasadorul elvețian din Roma a făcut un protest în contra închiderii pasului St. Gotthardt.

După cum imperialiștii au rupt legăturile între Jérôme Napoleon și fiul său Victor, numai pe a face din acesta un orb instrument al planurilor lor, așa roialiștii se desfac acum fără preget de comitele de Paris, pentru a se lega cu un prinț din casa Anjou. Desbinările lor aduc un singur folos: întăresc temelile, pe care stă bine înțepenită republica Franciei!

Cabinetul Caravelov din Bulgaria este puțin simpatice celor din Petersburg. „Novosti” îi prorocesc scurtă viață și acesta din împrejurarea, că în Sofia joacă mare rol intrigile marilor puteri.

„Novoje Vremja” a primit din Belgrad o telegramă, în care i se comunică, că la concertul dat de corul rus „Slavianski,” regele Milan a cerut să cânte imnul rus. Regele și publicul l'a ascultat stând în picioare. Imnul a fost aplaudat cu strigări de „Zivio.”

Din dieta Croației.

Dieta Croației se ocupă săptămâna trecută cu proiectul pentru suspendarea inamovibilității judecătorești. În ședința din 12 Iulie s'a primit primul paragraf al acestui proiect cu un amendament al lui Gyurgevici. Spre sfârșitul ședinței se provocă un scandal despre care facem aici o notiță.

Starcevic făcând o interpelare cu privire la sistarea execuțiilor dăjdiilor până la toamnă, și vorbi cam astfel: „Nu sunt prieten al lucrurilor zădarnice, Văd, că v'ați conjurat în contra națiunii, pe care o reprezentați și vă sbuciumați când vi se spune în față adevărul, ca și mistreții când muștele îi mușcă véra. De a-ți ave numai o scântea de simț de onoare ați trebui să vă băgați în pământ de rușine. Ați nimicuit și trădat națiunea, o știu bine acesta și nimic dela voi nu aștept. De vreme ce sunt însă în țară omeni, cari au lipsă de ajutorul vostru, imi desvoltă interpelarea mea.”

Președintele Hrvat puse să se citească § 1 și 2 din proiect. Strigăte se aud atunci: „Ajunge atât! E prea târziu!” — Secretarul Lonciarici totu îl citește; atunci Starcevic strigă către președinte: „Ce crești, că decă Ungurii v'au pus în jug, vom suferi acesta și noi?” Sgomotul crește mereu. Starcevic: „Nici porcar nu-i vrednic să fie el, dar președinte!” — Pisacici: „Ast om e un mișel! Jos cu el!” — Scandalul ține 5 minute și membrii majorității încep a părăsi sala. Ședința se închide, după ce mai vorbesc câțiva deputați despre afacerile mai urgente ale dietei.

Ședința dela 13 Iulie st. n. încă nu a fost mai puțin furtunosă, chiar dela începutul său. La autentificarea protocolului ședinței precedente, Camenar face observarea, că președintele nu a întrebat dieta, de consimț, sau nu să se țină ședința până și Duminică. Dându-se explicațiile convenite din partea președintelui Crestici, se ridică deputatul Cutusovici, înfruntat pe membrii majorității și amenințându cu pumnii le strigă: „Omeni de nimic sunteți!”

Bucotinovică întreabă: „Cine a fost omul ăsta? De unde și-a luat dreptul, de a înfrunta în așa obrăznică mod majoritatea dietei?” Intră apoi pe Cutusovici pe a cui sémă să fie socotite ocările și amenințările lui?

Mai multe voci din majoritate strigă: Cutusovici s'a îmbetat; afară cu el! Să nasce un mare

tumult. Bucotinovică a sfârși dojenind cu vorbe aspre pe Cutusovici. Mulți ceru să se facă o cercetare judecătorească cu Cutusovici. Mereu tumult. În sfârșit se liniștește.

După ce se mai face președintelui o interpelare din partea lui Voinovică, dieta trece la paragraful al doilea din proiectul pentru ridicarea inamovibilității judecătorești care se și primesc după ce mai mulți înși vorbesc pentru și împotriva lui!

Dreptul de petiționare în Rusia.

Se consideră ca o mare isbândă a cauzei poporului, că li s'a încuviințat consiliilor instituite în guvername (Semstvo) ca să petiționeze la guvern în afaceri ce nu privesc politica, ci numai trebuințele locale culturale și economice ale populațiunii.

Etă ce i se telegrafiază în privința acesta diarului „N. fr. Presse” din Petersburg:

O decisiune a senatului cu privire la dreptul de petiționare a Semstovilor arată, că curentul reacționar s'a micșorat tare. În anul 1873, când era reacțiunea mai în flóre, senatul a denegat Semstovilor dreptul de a petiționa, ca să se modifice legile ce stau în legătură cu trebuințele locale.

Acuma senatul a aflat de lipsă a face cunoscută printr'o circulară guvernatorilor cazul prin care li se demândă ca să nu mai dificulteze petițiunile Semstovilor, care nu voru eși din cadrul politicii actuale, ci pe acelea să le trimită la ministeriu. Deoarece astăzi este ertat ceea ce în 1873 nu era ertat, se face concluziunea la o stare favorabilă a barometrului politic. Chiar diarul „Petersburgskija Vjedomosti,” care nu e nici decătă amic al administrațiunii, așteptă bune rezultate dela largirea dreptului de petiționare a Semstovilor, prin care se curmă censura guvernatorilor și omenii își pot arăta cugetele și dorințele locurilor centrale.

Apelul pentru rădicarea statuei lui Tudor Vladimirescu.

Comitetul de inițiativă, pentru rădicarea statuei lui Tudor Vladimirescu publică următorul apel:

Frați Români!

Recunoștința e cel mai nobil sentiment la un popor. Omenii cei mari ai națiunii luptând și sacrificându-se pentru toți, au dreptul la venerațiunea tuturor, ei sunt nemuritori pentru omenire.

A sərbătorii aducerea aminte a mântuitorilor poporului, este a ne arăta recunoștința, a le rădică monumente, este a face patriotismului un cult și virtuții o iconă căreia ne închinăm.

Este a îndemna toate inimile nobile românești la jertfirea pentru binele obștesc.

Poporul român își are martirii săi, martiri prin luptele și mărta ce au suferit apărându drepturile mulțimii împilate.

Tudor Vladimirescu este un nume ce pronunțându-se face toate piepturile românești să tresară în orice parte.

Tudor însemnă reînviere, deșteptare.

Tudor este geniul mântuitor al Românilor.

Viața lui este un fulger pentru cei adormiți, un trăsnet pentru lăcusta din fanar.

Tudor amintesc o epocă întregă în istoria națională.

Viața lui, sêmțemintele, ideile și actele lui sunt oglinda credincioasă a virtuților poporului Român.

Elu este fala și mândria noastră.

Elu este ângerul păzitor al națiunii.

Umbră lui stă luminătoare la hotare contra străinului amenințator.

Români, decă trăiți și aveți un nume sub sóre, Tudor vi l'a reînviat.

Datori suntem să aducem floră pre mormântul lui Tudor.

Să ingenunchiăm înaintea chipului său!

Dar . . . unde este mormântul său?

Cine zace în uitare

Pe al ții scump pământ,

Fără cruce, fără flóre.

Fără lacrimi pe mormânt?

E voinic, e Olténul,

Este Tudor, Domn Român.

E vitezul, e osténul,

Ce înspăimântă pre păgân.

Să nu suferim mai multă această rușine!

Să nu cadă asupra-ne blestemul amar al nerecunoștinței.

Să nu răbdăm un moment mai multă disprețului lumei civilizate, care serbeză cu corone, cu pompe, memoria martirilor săi, care le vecinicesc numele prin statui și altare!

Sunt 60 ani trecuți dela asasinarea martirului O! E de trei ori durerosă această întârziere că uitându pe Tudor ne-am uitat pe noi înșine, ne-am uitat trecutul!

Sus inimile! ascultați glasul conștiinței, tresăriți din adença amortire, dovediți lumei că Românul știe cine a fost Tudor.

Obolul fiecărui Român să contribuie la rădicarea statuei lui Tudor.

Banul eșit din munca noastră curată să-l depunem pentru monumentul eroului deșteptării naționale!

Obolul ce se dă pentru memoria lui Tudor este o protestare vecinică contra tirăniei de orice formă și nume! Statua lui Tudor este statua conștiinței naționale, este sentinela contra străinismului.

Icona lui Tudor în marmura sau în bronzul său este și va fi patriotismul reînviat, este și va fi ângerul tuturor ce ocrotesc poporul de fierele străine.

Dați Români cu dărniciă strămoșescă, ca să rădicăm monumentul renascerii naționale.

Popor! În totdeauna martirii să-ți cinstești.

Căci dându la unul cinstire o miă dobândesci, și a ășit un mare scriitor.

Evlavioșe și entusiaste sunt poporele culte pentru eroii lor! fiecăr coronă, fiecare statuă a unui erou este creptă din scara ce ne urcă la culmea mării.

Uitați-vă că nu aveți mai mult decătă trei trepte puse la scara acesta . . .

Acele trei trepte sunt: statua lui Mihai Bravul, Ștefan cel Mare, Eliade Rădulescu; uide este Brâncovenu, Lazăr, Bolintineanu și alții.

Ajunge atăta nepăsare!

Un comitet de inițiativă, de doi ani s'a format pentru stringerea fondurilor trebuincioșe la rădicarea statuei lui Tudor.

Acest comitet a strins ceva fonduri. Camera împreună cu guvernul țării asemenea au venit în ajutor pentru înălțarea statuei acestui erou.

Dar acesta nu este destul; fiecare cetățen, fiecare Român este dator a aduce jertfă cu obolul său la rădicarea acestui altar.

Ca iubire nemului omenesc.

Deci apelăm la patriotismul celor ce au în piept schinteia infocată și-i rugăm să subscrie în alăturata listă suma ce binevoiesc a oferi pentru rădicarea statuei lui Tudor pe piața capitalei judeului Gorj, lângă locul martirului, însemnând fiecare numele, locul, spre a se pute publica cu suma ce au depus, și spre a pute face un control.

Apelăm și asemenea la patriotismul tuturor redacțiilor diarelor din năuntrul țării și din afară, care au sentimentele românești a ne da concursul lor, publicând apelul nostru, reproducându-l și dășii la toți abonații și binefăcătorii din orice parte a veni cu obolul lor la rădicarea statuei lui Tudor.

Trimitându-le de fiecare redacțiune de jurnal câte o listă de subscripțiune cu numărul și sigiliul nostru.

Fondurile ce se vor încasa la fiecare redacțiune se vor publica. Lista se va trimite la casierul comitetului, toate listele comitetului nostru vor purta sigiliul comitetului cu număr, trecute într'un registru de eșire și pre a nume trimise, fie dar ori cine sigur că buna credință și regularitatea va domni în stringerea și întrebuintarea acestor fonduri.

Fondurile ce se vor aduna de ori și cine, fie din orice parte, se vor tramite de-o dată cu lista de subscripțiune prin postă în orice monedă, cu mandat postal la Tergu-Jiului, adresă d-lui Ioan Bălănescu casierul comitetului, mare comerciant din judeul Gorj.

Îndată după primirea listei și a fondurilor, numele tuturor vor fi publicate cu suma ce au dat; un registru se va ține regulat de încasări.

Apelăm la întregul corp învătător din România a ne da concursul lor.

Apelăm și la toți Românii din năuntrul țării și din afară, să vie cu obolul lor la rădicarea altarului nemuritorului Tudor.

Apelăm la toți directorii de teatru și actori a da reprezentații în beneficiul rădicării statuei lui Tudor. Apelăm la toți preoții, primarii, notarii și învătătorii comunelor rurale din totă țera: să pue în cunoștință tuturor sătenilor până la cel după urmă, spre a contribui cu banul său la o așa frumoșă operă.

Apelăm cu totă credința la Femea Română, căci Română a fost mama lui Tudor, strămoșă lor. Geniul eșit din colibă, ângerul mântuitor al poporului: Tudor Vladimirescu, să nu fie uitat de noi.

De primirea acestei și ori ce altă corespondință veți adresa la președintele comitetului activ Dincă Skeleru, prin gara Filiași la Belten.

Ținem ca în cel mai scurt timp posibil să realizăm dorința ce credem vrednică de laudă pentru toți Românii, căci cu toții avem această dorință; în două luni de astăzi așteptăm rezultatul bunei D-vostre voințe.

Primiți, iubirii noastre frați Români din orice parte veți fi, îmbrățișările noastre frățesci.

Președinte activ: Dincă Skeleru, deputatul ranilor din jud. Gorj.

Președinte de onore: Ioan Carabatescu.

Membri aleși: Gg. Popovici din Viena, român, Teodor I. Vladimirescu, strănepot al lui Tudor Vladimirescu din Gorj, Ioan Niculescu din Gorj, Costache Păsăreanu din Gorj, Alexe Skeleru din Gorj, Ioan Popescu din Gorj, C. Oprișescu din Gorj, N. Oprișescu din Gorj, Nae Brăiloiu din Gorj, I. Vaideianu din Gorj, Pantilimon Voiculescu din Gorj, Mucenic Dinescu din Argeș, Gh. Arsenescu revisor scol. din Argeș, Ioan Frunză deputat din Brăila, Costache Gagioni deputat din Dâmbovița, Ștefan Mărculescu veteran de la 1848, C. Ciuculescu Strehaia din Mehedința, Stănie Budurescu veteran de la 1848 din Valcea, D-tru Gg. Popa din R-Sărat, și un însemnat număr de membri din mai multe județe.

Casierul comitetului: Ioan Bălănescu, T-Jiu.

Secretari: Constantin Dobrescu.
Ioan Calniceanu.
C. Bruciu.

Corespondența noastră din Comitate.

De sub cetatea Craiovei, în Iunie 1884.

În ziua de Sânziene am luat parte și eu la adunarea generală a despărțământului VIII al Asociațiunii transilvane pentru literatura și cultura poporului român ținută în comuna Sântimbru, loc însemnat prin luptă eroică și victoria glorioasă câștigată de Ioan Corvinu asupra numeroșilor Turci, pre cari aci fi nimici totali.

Precum am observat omii noștri cărturari încă au început a fi cam indiferenți față de aceste adunări, macăr că nu cunoștem un tărâm mai frumos și mai roditor, pe care dumnilor și-ar pute validitate puterile lor spirituale și materiale; indiferentismul însă trebuie să înceteze decât Românii nu voesc a deveni coda între străini.

Aceste idei mi-au fulgerat prin minte când mă uitam în jurul meu la cei adunați în sala școlii din Sântimbru, unde pre mulți dintre cei pe cari cu tot dreptul așteptam a-i vedea prezenți, nu i-am zărit, deși locul adunării era în apropierea orașului Alba-Iulia și lângă drumul țerei, și juru împrejur incunjurat de comune românesce. La început se prezentaseră mai numai fruntași din loc, dar apoi nu după mult timp veni și din juru, anume din Sotou, Teiușu, Cricău și vro 7 inși chiar și din Poiana Aiudului, dintr'o depărtare forte mare, până când din vecinele sate Mihăli, Barabanți, Șiardu, Coslariu, mei un sufletu nu se arăta. Din comuna Ighiu vădu pe un bravu român plugaru apoi pe șolghăbirălu Köblis prezentându-se în comună însoțit de un panduru inarmat și cu baioneta în puscă, spre a documenta că elu este marele jude preste slugile, ce și-le inchipuesce în ființele românesce. Ce contrastu! Adunare pentru scopu culturalu supraveghiat de un șolghăbiru însoțit de un haiducu inarmat! Conștiința slabă au domni noștri, când în ziua mare le trebuie haiducu cu căciula roșie spre asigurarea personală, căci nu-mi vine a crede, cum-că dora că se infrișeze pe cei prezenți și-a adus un bașibuzucu cu sine.

Din comitatulu despărțământului se prezentaseră trei inși, adevă directorulu I. Pipoșu, M. Nicola și Rubinu Patia, advocați în Alba-Iulia. Afară de acesti domni numai un singuru Belgradenu s'a mai arătat, macăr că timpul a fostu forte plăcutu, și se aștepta ca orașeni spre desfătare încă se facă o excursiune la satulu celu mai deaprobe, însă se vede că nici o adunare generală nu-i pote scoate din letargia, în care s'au indatinat. Credem că unii au fostu și împiedecați, dar totuși este prea bătătoru la ochi atata indiferentismu din partea inteligenței și în genere a locuitorilor de mai bună stare din acestu orașu, ca toți să rămână acasă. Nu se simt ore domnilor mai multu ca Românii, cari încă sunt dator națiunei cu ajutoru macăr în scopul culturalu? Vom vedea pe viitoru, decât se mai temu d-lor de a se blama, când ar fi să ia parte la o adunare românescă, deși numai cu scopu culturalu?

Adunarea s'a deschis la 11 ore a. m. prin directorulu despărțământului și de notaru alu adunării s'a alesu prin proclamare advoc. Patia. După citirea raportului despre activitatea comitetului acestui despărțământu în anul 1883/4, în care lucrulu celu mai principalu a fostu reintregirea agenturilor comunale în vro 44 de comune, și raportulu despre examinarea a doi adunări din cetire și scriere, pentru a caror premiare s'a fost publicat concursu, acestu raportu se ia la cunoștință și se incuviințează premiarea celor doi concurenți examinați cu premiulu de câte 5 fl. v. a. Pre viitoru s'a decisu publicarea unui concursu pentru acelu invetator, care va introduce pe teritoriulu acestui despărțământu, la șola sa confesională, șola de pomăritu și va documenta progresu. Premiulu s'a statorit cu 20 fl. v. a. și cu publicarea concursului s'a incredințat comitetulu. Loculu adunării generale viitoare este opidulu Teiușu. Am a însemna cumcă suma premiului de 20 fl. era numai de 15 fl. dar notaru cerc. L. Andreiu dela sine a promis 5 fl. După expirarea celor trei ani, comitetulu despărțământului dându-și demisiunea s'a alesu nouu comitetu în persoanele d-lor Ionu Pipoșu directoru, Alexandru Tordășanu, Mateiu Nicola, Rubinu Patia din Alba Iulia, Nicolau Florescu din Ighiu, St. Crișanu invetator în Teiușu și Iosif Romanu neguțatoru în Alba Iulia.

Resultatul materialu alu adunării este adunarea unei sume în bani aproape de 80 fl. v. a. precum mi-am aminte. Ceva mai imbucurătoru resultat, decât obținuserăm a ave la adunările din anii premergători, căci mulți cari au subscriș în adunările din Uiora Mureșului, Hepria, Ciugudu, Mihăliu nici până aci nu au plătitu dinarul promis, și cei ce luaseră asupra lor colectarea acelor sume nici până aci nu au administrat în loculu său acele sume. Trebuie luptă serioasă pe teritoriulu culturalu și naționalu, căci grele timpuri amu trăim.

Unu participantu.

Colera în Franța.

Cu privire la părerea Drului Koch, pe care l'a trimesu guvernulu Germaniei în părțile meridionale ale Franței ca să studieze colera, se pronunță Dr. Pasteur astfel: Măsurile profilactice recomandate de Koch în Toulon și în Marsilia, s'au aplicat și mai înainte. Nou este numai aceea, că Koch dice, că stropirea stradelor și curgerea apei prin strade este stricaciouă, pentru că umiditatea promovă lătră epidemiei. Acestă părere, dice Pasteur, nu-o potu împărtăși, căci îndată ce se află în prafulu stradelor, în odaia, în rufele cele murdare și uscate asfelu de microbi uscați, cari au perditu vitalitatea, nu le mai folosesc nimica, adevă voru fi stropiți și prin aceea nu se potu readuce în viață. Decumva microbi stropiți s'ar putea readuce la viață, umeșirea lor pote fi numai folositoare, pentru că atunci ventulu nu i-ar mai pute duce mai departe. Decă i-amu lăsa în starea lor de uscăciune, care lor încă nu le-a luat viața, i-ar pute transmite cea mai mică mișcare pe pelița noastră bălăsă, unde aru afla umeditatea necesară pentru viața lor.

Logica acestui raționamentu arată, că părerea lui Koch nu este fundată. Pasteur combate și aceea, că ar fi practic de a curăți rufele bolnavilor de colera cu sdranțe uscate și apoi de a arde sdranțele. Până decurge arderea s'ar pute desface părțile și să sbore prin odaia. Este multu mai bine, de a băga rufele în apă fierbinte. Dr. Koch a datu sfatul, ca în odaia, unde a fostu un bolnav de colera să nu pună piciorulu 6 zile. Pasteur observă, de unde scim, că a 7 zi nu mai este nici unu pericolu?

Din părerile acestor două celebrități asupra microbilor se vede lămurit cătu de puțin este încă studiată cestiunea propăgării colerii și cătu de multu mai este de făcutu pe teremulu acesta, pentru ca să putemu combate cu succesu acestu flagelu alu nămului omenesc.

Dr. Libberz, care a întovărășit pe Dr. Koch în călătoria sa în Franța sudică, ne dă următoarele vești despre starea orașului Toulon: Străinulu, care cercetă aci Toulonulu, așteptându să vedă desperata stare a unei cetăți pustiite de epidemia, va băga curându de semă, că nu e așa, cum își inchipuesce elu. Cei dreptu, casele bogăților au rămasu pustii — vre-o 15—20 de mii de omni cu stare au fugit din oraș — dar în portu și pe ulițe se desvleșce o activitate, ce nu te pote face să crești, că ești într'unu orașu pustiit de o epidemia. Numai clopotele, ce adeseori se trag la morți, își aduc aminte, ca te află în cetatea, care acum a doua ora s'a făcutu isvorulu colerei. Aspectulu se schimbă însă îndată ce vine noptea. Atunci se trezesc spiritele spaimii. Focuri mari se aprind pe uliți și în piețe. Tineri și bătrâni aduc materialu pentru focu, prin care cred ei că potu curăți și primeni aerulu. Totu soiulu de artificii se aprind; prin ele și prin sgotu caută poporul să-și alunge frica sa.

Toulonulu ar putea fi o cetate forte sănătoasă, căci intrinesc multe condițiuni necesare pentru acesta. Din nenorocire însă lipsește canalizarea. Ulițele sunt străbătute numai de nisce vâgase de petru, pe cari se scurge mai mult ori mai puțină apă și cari de multe ori stau să se svente. În aceste vâgase se aruncă tôte gunoile și necurătenii orașului și apa din ele totu o mai folosesc orașeni pentru spălatulu hainelor. Vâgasele își varsă apoi apa lor într'o parte aproape închisă a portului și acolo o și uită Dumnezeu. Fluxulu și refluxulu mării nu o potu ajunge. A fostu de ajunsu der să se cuprindă numai apa vâgaseilor de veninulu epidemiei, pentru ca ea să se pronunțe apoi cu atata putere după cum tuturora ni este cunoscutu.

Cam aceste împrejurări au adus, după Libbertz, colera în orașulu Toulonulu! —

Invitare.

La adunarea generală a despărțământului IV. (Sebeșiu) alu Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, ce se va ține la 3 Augustu a. c. st. n. în Comuna Pianulu superioru se invită prin această toți onorații membrii aparținători acestui despărțământu precum și alți iubitori de progresulu poporului român. Dintr'unu incidentu care în decursu aproape de unu anu a împedat constituirea și activitatea nou alesulu Comitetu alu despărțământului nostru, crede subscrișulu a ave deplinu motivu la aceea rugare, ca acei domni, cari cu ocaziunea adunării generale din 9 Septembrie 1883 ținută în Ludoșulu-mare în neștiința lor de față au fostu aleși de membrii ai Comitetului, se binevoescă a se deschiară până la adunarea generală proxima că primesc acestu postu de onore ori nu, ca la din contră să se alegă alții în loculu d-lor și pe viitoru să se potă evita daunosele iregularități intrnducerea în deplinire a agendelor despărțământului. —

Sebeșu, în 6 Iuliu 1884.

Ioan Pisu.
conduc. interim. alu despărț.

Diverse.

Nevestele invetatorilor. — Cei mai mulți omni de științe și-au luat, după vorba lui Gellert, câte o nevastă. Iată câte-va pilde despre traiulu lor: Poetulu Ambrosius se plangea în versuri, că nevasta rea își mănca inima și trupulu: Bibliotecarul Lambecius trăi cu ea 14 zile, o părăsi în Hamburg și fugi în Viena. Așa i-se întâmplă și lui Milton, cântărețulu »paradisului perditu.« După unu sfertu de anu îi fugi nevasta. Dar mai târziu se întorse ea era, se ruga de iertare și Milton se inoui să mai sufere câteva-vreme nebuniile ei. Murindu ea apoi, poetulu se însură din nou. Invetatul Henning s'a despărțit curându de nevastă-sa. Iuristulu Friedlieb dicea, că omulu face păcatu de morțe, de nu-și bate cum trebuie femeea. Metodulu lui îl găsi cu cale și-lu aplică și Dr. Nicolae Mădler. Bătăile a trebuit să le plătescă însă cu 10 taleri — înaintea juriului. — Dar spunendu câte-va posomorite pilde, nu voim a dice, că tôte căsătoriile invetatorilor sunt nefericite. Așa traiulu, ce duse Dr. Ionu de St. Gregorio a fostu adevăratu traiu dulce. Betina, nevasta lui, era atatu de iscusită în științele juridice, încatu în absența bărbatu-său, ținea ea prelegeri cu școlarii lui. Invetatul predicatoru Simon Browne și-a perditu mintea pe jumătate, cându a murit nevastă-sa. Elu dicea, că puterea cugetului i-s'a nimicit și că nimic nu pricepe și nu știe ce vorbesce, macăr că vorba lui o socotiau toți de drăptă și sănătoasă. Aste două exemple le poți socoti de o ilustrare a cuvintelor lui Schakespeare: »Direcțiunile egale ale spiritelor facu în viață legături ferice.« Fost-au apoi și invetați, cari multă vreme nu perdău cu nevestele lor. Wilhelm Buddeus, care studiă câte 14 césuri pe tôte ziua, se întristă amar, că în ziua de cununiă nu putu să citească, decât numai 4 ore, — cu tôte că aplecările și dragostea, ce avea pentru soția sa, nu i-le pote nimeni tăgădui. — Marelli era cufundat în cugetări, cându i-se aduse vestea, că nevasta sa stă să moră. »Viu« dise elu, dară se puse să scrie mai întâi câte-va idei, ce-i plesniră chiar atunci prin minte. Nu sfârșise încă și i-se aduse vestea, că nevastă-sa a murit. Elu dise: »Eră femeia bună șermana și mă dore inima, că a murit,« apoi aședându-se la mesă scris mai departe studiile sale. — Maria Kunitz, care studiă astronomia și astrologia, se măritase după unu doctoru, Ilie de Löwen. Noptea ea să urcă în Observatoriu și obosită durmea și se odihnea ziua; noptea se odihnea și durmea Ilie, er ziua umblă pela bolnavii săi, așa că puțin se puteu zări ei și puțin își făcă unulu cu altulu de lucru. Așa își duc traiulu omni invetați mai multu, decâtu trebuie să fie!...

La istoria pisicilor. — »Foița Vienei« dela 11 Iulie 1785, scrie că în vera acelu anu a murit în Grațu unu om, care era cunoscut și vestit în tôte lumea sub numele de »tatulu pisicilor.« Casa lui era unu siguru asilu pentru tôte pisicele: bătrâne, tinere, cu stăpan și fără de stăpan. Șesezeci până la optzeci se aflau totdeuna într'ensa. »Tata« nu se mulțamea însă numai cu îngrijirea pisicilor sale, ci mergea și în alte case și le ducea hrană. De altfel bietulu om nu avea inima, mâna și punga deschisă numai pentru patrușii săi prietini, ci și pentru semenii săi. Când — la morțe — fu scos trupulu său pe ușa, tôte pisicile s'au urcatu pe ferestri să privească de acolo conductulu stăpanului și îngrijitorulu lor iubit și bun. Fiulu și moștenitorulu lui nu fu așa evlaviosu, precum era tată-său și după morțea acestuia nimic repede colonia pisicilor din casele sale. — Încă ceva: La 1797 iubitorii prietini ai pisicilor suferiră în Viena o grea lovitură. Se ivise adevă o epidemia — nu ca cea din Toulon — între pisici, care se pronunță mai cu putere în luna lui Novembre, dar care să sfârș deodată cu anul. În această nefericită epidemia adevă pisicile se posomorau fără de veste și își perdeau pofta de mâncare. În Viena căpură jertfa epidemiei 400 de pisici și din Copenhaga, Dresda și Lipsca încă se anuțase ivirea ei. Ce pagină posomorită, și cu amar și lacrimi scrisă în istoria pisicilor!

Morțea unui bețiv. — Unu individ cunoscutu la Saint-Denis, lângă Paris, poreclit Boit-Sec, lucra de mai multu timp la portu descărcându vasele de carbuni său vagonele. Acum câte-va zile, era ocupat în gara de măruri cu transportarea unor butoie de vinu de Spania. Boit-Sec împinse unu butoiu într'unu colțu, c'unu cuiu făcă o gaură într'o dogă, și, culcându-se pe pământu, se puse în pozițiune pentru a pute să be vinulu care eșia din butoiu. Cătu ținu această operațiune? Trecendu din întâmplare unu funcționar alu gării, vădu pe acestu omu intinsu fără mișcare și scaldat în vinulu, care curgea într'una. Bețivulu murise bându. Mediculu gării constată morțea și trăsura dela Morgue transportă cadavru. Boit-Sec era în etate de patru-șeci de ani.

Editoru: Iacobu Mureșianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Mureșianu.

Cursul la bursa de Viena
din 15 Iulie st. n. 1884.

Rentă de aur ungară 6%	122.—	Bonuri croato-slavone	100.—
Rentă de aur 4%	91.25	Despăgubire p. dijma de vin ungar.	99.—
Rentă de hârtie 5%	88.20	Imprumutul cu premiu ungar.	114.50
Imprumutul căilor ferate ungare	142.90	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	114.80
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ungar. (1-ma emisiune)	96.20	Renta de hârtie austriacă	80.55
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ungar. (2-a emisiune)	117.75	Renta de arg. austr.	81.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ungar. (3-a emisiune)	102.—	Renta de aur austr.	103.10
Bonuri rurale ungare	101.75	Losurile din 1860	135.—
Bonuri cu cl. de sortare	101.75	Acțiunile băncii austro-ungare	854.—
Bonuri rurale Banat-Ti-mișu	101.75	Act. băncii de credit ungar.	301.75
Bonuri cu cl. de sortare	101.50	Act. băncii de credit austr.	301.30
Bonuri rurale transilvane	101.25	Argintul — Galbin	—
		impărătesc	5.76
		Napoleon-d'or	9.67
		Mărci 100 imp. germ.	59.55
		Londra 10 Livres sterlinge	121.75

Bursa de București.

Cota oficială dela 30 Iunie st. v. 1884.

Renta română (5%)	Cump. 93 1/2	vënd. 94 1/4
Renta rom. amort. (5%)	94 3/4	95 1/2
convert. (6%)	96 1/2	97 1/2
Impr. oraș. Buc. (20 l.)	33	33 1/2
Credit fonc. rural (7%)	102	105 1/2
" " (5%)	90 1/4	93
" " urban (7%)	101	105
" " (6%)	97 1/2	101
" " (5%)	88.	90 1/2
Banca națională a României	1370	1385
Ac. de asig. Dacia-Rom.	325.	335
" " Națională	233. 1/2	235
Aur	4.50.	5. 1/2
Bancnote austriace contra aur	2.07.	2.09

2—3

Publicare.

Tergul de țeră cel mai aproape în comuna *B. Lipova* se va ține în 27 Iuliu 1884 st. n.; ér tergul de vite se va incepe cu două zile mai înainte.

B. Lipova, în 9 Iuliu 1884. n.

Antistia (primăria) comunală.

Acei domni abonați ai noștri, cari au plătit prețul abonamentului pe una jumătate de an și se vor plăti pe un an, înainte de 1-a Aprilie a. c., sunt rugați a ne trimite diferența prețului urcată dela 1 Aprilie c., care pentru Austro-Ungaria face 2 fl., ér pentru România 8 lei.

ADMINISTRAȚIA „GAZ. TRANS.“

Tarifa anunțurilor și inserțiunilor

în „Gazeta Transilvaniei.“

Anunțuri în pag. a IV linia de 30 litere garmond fl.—cr. 6

Pentru inserțiuni și reclame pag. a III linia à . „ — „ 10

Pentru repetiri se acórdă următoarele rabate:

Pentru repetiri de 3—4 or	10%
" " " 5—8 "	15%
" " " 9—11 "	20%
" " " 12—15 "	30%
" " " 16—20 "	40%
Dela 20 de repetiri în sus	50%

Pentru anunțuri ce se publică pe mai multe luni se fac învoiri și reduceri și peste cele însemnate mai sus.

Brașov 113 Mai 1884.

Nr. 36 ex 1884.

sen. scol.

1—3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de învățator la școala gr. cat. din Șisuț comit. Bistrița-Năsăud se scrie concurs cu terminul prima August st. n. 1884.

Emolumentele sunt: 1) Salar 180 fl. v. a. plătit în rate lunare anticipative și anume 110 fl. v. a. din fondul numitei școle, ér 70 fl. v. a. din cassa comunei. 2) Cuartir liber. 3) Doue orgii de lemne.

Alesul va fi învățator provisor trei ani după decursul cărora dovedind hărnicie și purtare bună va fi numit definitiv mărindui-se salariul la 200 fl. v. a. și accidențele de sub 2 și 3.

Dela concurenți se potesc: a) se fiă Român gr. cat. b) se fi absolvați cel puțin două clase gimn. c) se fi absolvați preparanți să aibă esamenul de calificațiune.

Suplica instruată cu documentele de lipsă este de a se așterne școlii natului scolastic din Șicuț posta ult. Șieu mare (Nagy Sajo)

Din ședința senat. scol. gr. cat. ținută în

Șisuț 6 Iulie 1884.

Președintele:
Ciril Deac.

Notariul:
Istrate Suciu.

3—25

Invitare de abonament la cele mai eftine diare române.

„Amicul Familiei“ diar beletristic și enciclopedic-literar — cu ilustrații. Apare regulat în 1/13-a și 15/27-a și a fie-cărei lune în număr câte 2—3 côle; — și publică: novele, poesii, romanuri, aventuri picante, impresii de călătorie, studii sociale; — articlii științifici mai ales din sferă economiei și a igienii de casă. — „Sciri din lumea mare“ cu preferință acelea, cari interesă mai de aproape societatea românească, — „principii din viață și notițe de petrecere. Fie-care număr este bogat și frumos ilustrat. — Prețul de pnumerațiune pre anul întreg e numai 4 fl. pre 1/2 an 2 fl., pre 1/4 de an 1 fl. v. a. — Pentru România pre anul întreg 10 franci — lei plătiți în bilete de bancă ori în timbre postali.

„Preotul roman.“ Diar bisericesc, scolastic și literar. Apare regulat în 1-a și 16-a și (c. n.) a fie-cărei lune, în număr câte de 1 1/4—2 1/2 côle și publică: „articlii din sfera tuturor științelor teologice“ — tractate dogmatice, istorice, juridice, morale, pastorale, dar mai ales rituali, — predice pre domineci, săbătorii și diferite ocașuni, mai ales pentru ocașuni funebre, precum și „schite de predică“ și ori-ce amenunte aplicabile în predică, „catechese“ și alte „invățături pentru popor“, tractate pedagogice, didactice, studii și recenzii literare, sciri — din sfera bisericesc, scolastic și literar — Prețul de pnumerațiune pre anul întreg e 4 fl., pre 1/2 2 fl., pre 1/4 1 fl. — Pentru România pre anul întreg 10 franci — lei, — plătiți în bilete de bancă ori în timbre postali.

„Cărțile Săteanului Român.“ Pentru toate trebuințele poporului român. Apare în fie-care lună câte una carte de 1—1 1/2 côle — și publică: „novele populare, istorice, fabule, poesii, anecdote, proverbi“ și alte „amenunte de invățatură și petrecere, cunoscințe de economie, industrie, igienă ș. a., — „sciri din lumea mare“ mai ales acelea cari mai de aproape ating pe poporul nostru. — Prețul de pnumerațiune pre un an întreg e numai 1 fl. v. a., pentru România 2 franci 50 bani — plătiți în timbre postali.

Tote aceste trei diare deodată abonate costau pre anul întreg 8 fl. v. a., pentru România 20 franci — lei.

===== Esemplare complete dela începutul anului mai sunt câteva. =====

Aceia, cari vor abona toate trei diarele noastre, ori barem două din ele, vor primi îndată gratis patru portrete foarte frumoșe.

Numeri de probă se trimit gratis ori cui.

A se adresă la: **Cancelaria „NEGRUȚIU“** în Gherla (Szamosújvár) unde se mai află încă de vânzare următoarele **opuri de minune eftine:**

Amor și dincolo de mormânt. Novelă de Ponson du Terail, trad. de N. F. Negruțiu. Prețul 30 cr. — Biblioteca Săteanului Român. Cartea I., II., III., IV., cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul la toate patru 1 fl. — câte una deosebi 30 cr. — Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr. — Colectă de Recepte din economie, industrie, comerț și chemă pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr. — Apologiă. Discușii filologice și istorice maghiare privitoare la Român, invederite și rectificate de Dr. Gregoriu Silasi. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg Gabr. Șincai. Prețul 30 cr. — Renascerea limbii române în vorbire și scriere invederită și apreată de Dr. Gregoriu Silasi. Broșura I. și II. Prețul fie-căreia e 40 cr. — Ambele împreună 70 cr. — Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela

1 fl. 20 cr. la) 60 cr. — Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr. — Ifigenia în Tauris. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr. — Branda șeu Nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novela istorică națională. Prețul 20 cr. — Elu trebuie să se însore. Novela de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr. — Secretele alor trei nopți șeu trei morți vii. Roman engles după Frankstein de Pamfilu I. Grapini. Prețul 50 cr. — Herman și Dorotea după W. de Goethe traducțiune liberă de Const. Morariu. Prețul 50 cr. — Economie pentru școlele popor. de T. Roșiu. Ed. II, Prețul 30 cr. — Petulantul. Comediă în 5 acte, după August Kotzebue, tradusă de Ioan St. Șiuțu. Prețul 50 cr. — Nu mă nita. Golecțiune; de versuri funebre urmate de iertăciuni, epitafie ș. a. Prețul 50 cr.

===== Tote acestea 20 opuri deodată procurate se dau cu prețul bagatelă de 3 fl. 60 cr. =====